

శ్రీవేదవైషణవీయ

ప్రవచనము

బ్రహ్మాత్రీ చాగంటి కోటేశ్వరరావు శర్మ

గ్రంథికరణ

శ్రీ పురిఘుల్ సత్యానంద శర్మ

శ్రీమతి పి. భాస్కరం M.A.

డా. పి. శ్రీ సత్యల్ నివాసన్ M.S. (U.S.A.)

డా. పి. శ్రీఫణి సీతారామన్ M.D. (U.S.A.)

ఎమెన్సన్

విషయసూచిక

1. బాలకాండ	17-242
వాల్మీకి కథ	21
గురువు మహిమ	25
రామాయణ నాయకుని సుగుణాలు	28
ఏక శ్లోక రామాయణం	39
దశరథుని రాజ్యం	45
బుప్య శృంగుని కథ	52
దశరథుని అశ్వమేధయాగం	58
శ్రీరామజననం	81
వానరసైన్య జననం	82
విశ్వమిత్రుని రాక	91
తాటకా సంహారం	114
వామనావతార కథ	123
యాగరక్షణ - సుబాహుసంహారం	125
కుశనాభుని కథ	130
గంగావతరణం	140
క్షీరసాగరమథనం	161
అహల్యావృత్తాంతం	175
విశ్వమిత్రుడు బ్రహ్మర్షి అయిన కథ	190
శివధనుర్ఘంగం	216
సీతారామకల్యాణం	226

2. అయోధ్యకాండ	..	243-401
మంథర దుర్జీదు	..	271
తీరాముడు వనవాసానికి బయలుదేరటం	..	315
గుహని వృత్తాంతం	..	334
భరతుని దుఃస్వప్సుం	..	349
భరతుడు రామునివద్దకు బయలుదేరటం	..	367
పాదుకా పట్టాభిషేకం	..	398
3. అరణ్యకాండ	..	405-562
విరాధ వధ	..	411
జటాయువు కథ	..	437
శూర్పుణి	..	445
ఖరదూషణలు	..	452
సీతాపహరణానికి శూర్పుణి ప్రేరణ	..	470
మారీచుడు - మాయలేడి	..	476
సీతాపహరణం	..	504
జటాయువు వధ	..	517
అశోక వనంలో సీత	..	532
జటాయువుకు అగ్ని సంస్కరం	..	544
కబంధుని శాపవిమోచనం	..	550
శబరి	..	557
4. కిష్కింధాకాండ	..	563-706
హనుమ	..	570
సుగ్రీవ సమాగమం	..	583
వాలివధ	..	613
తారాలక్ష్మణుల సంవాదం	..	653
సీతాన్యేషణకు సుగ్రీవుడు వానరాలను పంపటం	..	669
స్వయంప్రభ వృత్తాంతం	..	682
సంపాతి	..	693

5. సుందరకాండ	..	707-864
మైనాకుడు	..	724
లంకిణి	..	734
లంకా పట్టణ వర్జన	..	742
శీతాదర్శనం	..	757
త్రిజటాస్వప్న వృత్తాంతం	..	796
రాక్షసులతో హనుమ యుద్ధం	..	842
రావణ సభలో హనుమ	..	850
లంకా దహనం	..	856
6. యుద్ధకాండ	..	865-1072
విభీషణుని శరణాగతి	..	896
నేతు నిర్వాణం	..	919
అంగదుని రాయబారం	..	931
నాగాస్త్ర బంధనం	..	935
త్రిజట ఓదార్పు	..	943
కుంభకర్ణుని నిద్రాభంగం	..	963
ఇంద్రజిత్తు	..	978
సంజీవని పర్వతాన్ని హనుమ తేవటం	..	982
ఇంద్రజిత్తు సంహోరం	..	987
రామరావణ యుద్ధం	..	992
శ్రీరామునికి ఆదిత్య హృదయ మహామంత్రోపదేశం	..	996
రావణ సంహోరం	..	1005
విభీషణుని శోకం	..	1016
శీతాదేవి అగ్ని ప్రవేశం	..	1036
శ్రీరాముని అయోధ్యాప్రయాణం	..	1053
శ్రీరామపట్టాభిషేకం	..	1063

శ్రీమద్రావీణమీ

బాలకాండ

రామాయణం ఆదికావ్యం. ఈ కావ్యాన్నిగురించి ఒకమాట చెపుతారు.

వేదవేద్యే పరేపుంసి జాతే దశరథాత్మజే ।
వేదః ప్రాచేతసాదానీత్ సాక్షాద్రామాయణాత్మనా ॥

వేదములచేత ప్రతిపాదించబడిన పరతత్త్వమయిన, పరబ్రహ్మమయిన ఆ భగవానుడు ఎవరయితే ఉన్నాడో ఆయనే రామచంద్రమూర్తిగా నడచివచ్చాడు. ఆ వేదములు అపోరుషేయములు కనుక ఆ వేదమే రామాయణంగా నడచి వచ్చింది. అయితే వేదము రామాయణంగా నడచివచ్చి, వేదముచేత ప్రతిపాదించబడిన పరబ్రహ్మము రామచంద్రమూర్తిగా నడచివస్తే మనకి కలిసివచ్చేది ఏమిటి?

స్వామి ఎన్నో అవతారాలను స్వీకరించాడు.

“పరిత్రాణాయ సాధూవాం వినాశాయ వ దుష్టుతామ్ ।
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే ॥”

(భ.గీ 4-8)

ఎప్పుడెప్పుడు ధర్మమునకు వైక్యం కలుగుతుందో అప్పుడెప్పుడు తాను అవతారాన్ని స్వీకరించి ధర్మాన్ని మళ్ళీ రక్షిస్తాను అన్నాడు. చేసిన ప్రతిజ్ఞప్రకారం ఎన్నో అవతారాలను స్వీకరించాడు. అందులో రామావతారము ఒకటి. మిగిలిన అవతారాలతో పోలిస్తే మనప్పుజీవనమునకు సంబంధించినంతవరకు రామావతారానికి ఉన్న వైశిష్ట్యం చాలా గొప్పది. కేవలం రాక్షససంహరం చెయ్యడంకోసమే రామావతారం

వచ్చి ఉంటే, రావణాసుర సంహరం అయిపోయన వెంటనే రామావతారం కూడా పరిసమాప్తి కావాలి. కాని స్వామి అలా అనలేదు. ఆయన బాలకాండలో ఒక ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఆయన -

“దశవర్ష సహస్రాణి దశవర్ష శతాని చ ।
రామో రాజ్య ముపసిత్వా బ్రిహృతోకం ప్రయస్యతి ॥”

(1-1-97)

“నేను పదకొండువేల సంవత్సరములు ఈ భూమండలంమీద ఉండి ఒక మనమ్ముడు మనమ్మునిగా బ్రితకడం ఎలాగో నేర్చడం కౌరకు ఈ భూమండలాన్ని అంతా పరిపాలిస్తాను” అన్నాడు.

ఇక్కడ మనం ఒక విషయం చాల జాగ్రత్తగా గుర్తుపెట్టుకోవాలి. రామచంద్రమూర్తి రామాయణంలో తన తండ్రిగారిని చాల విశేషంగా గౌరవించాడు. ఆయన భగవానుడు కాబట్టి గౌరవించాడు. తన భార్యాయైన సీతను రావణాసురుడు అపహరిస్తే ఒక్క పరాక్రమంతో అతని పదితలలు త్రుంచి అమెను వెనక్కు తెచ్చుకోగలిగాడు. భగవానుడు కనుక అలాచేయగలిగాడు. రామచంద్రమూర్తి వసిష్ఠ విశ్వామిత్రాది గురువుల శుప్రాపు మహోత్సుష్టంగా చేశాడు. భగవానుడు కనుక అలా చెయ్యగలిగాడు. రామచంద్రమూర్తి పదునాలుగు సంవత్సరాలు అరణ్యవాసం చేశాడు. కాలికి పాదుకలు లేకుండ పల్లేరుకాయలున్న ఘోర అరణ్యాలలో నడిచాడు. భగవానుడు కనుక నడిచాడు. మనం ఇలా రామాయణంలో రామచంద్రుడు చేసిన ఘనకార్యాలన్నీ చెప్పుకుంటూ, ప్రతీదానికి ఆయన భగవానుడు కనుక చేశాడు అని అనుకుంటే రామాయణంవల్ల ప్రయోజనం ఏమీ ఉండదు. ఎందుచేతను అంటే అసలు మనిషి మనిషిగా ఎలా బ్రితకాలో చూపించడంకోసం రామాయణం వచ్చింది. మన జీవితాల్లో కష్టాలు వచ్చినపుడు మనం అందరం ఎలా బాధపడతామో రామాయణంలో శ్రీరామచంద్రుడుకూడ అలాగే బాధపడిన మాట పరమ వాస్తవం. ఆయన తన భార్యను రావణాసురుడు అపహరిస్తే విశేషంగా విలపించాడు. యుద్ధరంగంలో లక్ష్మణుడు మూర్ఖచెంది క్రిందపడిపోతే శోకతప్తహృదయంతో “లక్ష్మణా, నువ్వులేని సీత, నువ్వులేని రాజ్యము నాకెందుకు?” అన్నాడు.

“దేశే దేశే కళత్రాణి దేశే దేశే చ బాంధవాః ।
తం తు దేశం న పశ్యామి యత్ బ్రాతా సహోదరః ॥

(6-102-13)

“ఎక్కడికి వెళ్లినా భార్య దొరుకుతుంది, బంధువులు దొరుకుతారు, రాజ్యం దొరుకుతుంది. కాని తోడబుట్టిన తమ్ముడు ఎక్కడినుండి వస్తాడు? కాబట్టి నువ్వు లేనినాడు నాకీ భోగములు అక్కడేదు. నువ్వు లేనినాడు నాకీ జీవితము ఎందుకయ్యా - కాబట్టి అన్నిటినీ వదిలిపెట్టేస్తాను” అని అన్నాడు.

రాముడు రామాయణంలో ఒక భగవానునిలా ప్రవర్తించి చూపించలేదు. ఒక మనిషి ఎలా బ్రతుకుతాడో అలా బ్రతికి చూపించాడు. రాముడు పడిన కష్టాలను మనం జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటే, నిజంగా మనకు జీవితంలో ఒక కష్టం వచ్చిందనుకోండి, రాముడు పడిన కష్టంముందు మనం పదుతున్న కష్టము ఏ పాటిది అనిపిస్తుంది. సీతమ్ముపడిన కష్టాలను గుర్తుకు తెచ్చుకున్నామనుకోండి -